pallus et temma isse katsuks, mis parrem piddi ollema ja isse möistaks, kas tö wanna wöi mut wisi piddi tehtama. Nönda sai Truta mitmes asjas isse parremat tundmist ilma et rahhu nende wahhel olleks rikkunud. — Agga kui wanna emma wahhest liga murrises ehk taples, siis poeg tulli ja pallus tedda rahhul olla ja ikka lota, et nemmadki, kui sawad wannemaks, jäwad ka targemaks. Siis emma piddi kohhe naerma ja tunnistama: „eks ma siis unnustand jälle, et ollete lapsed!“ — Ülleüldse olli Truta muidu hea süddamega inimenne, kes tagga järrel pea leppis, kui olli wihhastanud. Seal perres olli nähha, et kes rahhu armastab, wöib sedda hoida, targaste järrele andes. Kaks köwwa kiwwi, kui kokku lüakse, ajawad tuld wälja! Immeks tulleb ikka panna, et wannad emmad unnustawad ärra, et ommal ajal ollid isse ka nored; ja jälle immeks panna, et köik minniad ei mötle selle peale, et kord sawad wannaks, ajawad agga iggaüks peaga wasta seina, ei holi teine teisest. Sest on mitmes perres se suur tülli nende wahhel, sest kaswab nende sisse wimaks otsata pahha laugus!

Jummal kutsus Trutat pea süit ilmast ärra; ta surri omma lapsed ömnistades ja isse omma Issanda sure armu peäle lotes; Madlena leinas tedda omma mehhega süddamest tagga, sest allati ollid nad tedda kalliks piddanud ja tunnud, et

Jummala käest temma läbbi neile palju head olli antud. — Nüüd langes köik perrenaese murre Madlena ölla peale ja selle jure tulli weel teine murre, emma murre: Jummal andis temmale essimesse lapse, se olli tüttar ja sai kaddund wanna emma mällestusseks Truta nimme alla. Leina peale tulli nönda uus rööm ja se olli Madlena melest suur Jummala arm. Madlena teggi kül hea melega töödt, tahtis röömsaste essimenne ja wiimne olla igga asja jures, ette murretseda ja järrel wadata, — agga ikka olli ta südda ka iggatsenud, tö ja murre wahhel üht rahhu ja römu tundi leida. Sedda leidis nüüd omma lapse jures, otse kui olleks se Jummalast läkkitatud temmale häid sönnumid toma. Kui Madlena lapse silmi watas, siis ta ikka tunnistas tännuga: Issand on mind rohkeste önnistanud!

Meie ei wöi nüüd Kustawi ja Madlena ellust ja majapiddamisest köik laiemalt räkida, mönda agga tahhame weel nimmetada, mis ikka römuga näggime ja mis tähhele panemisse wäärt arwame ollewad.

Kuida nemmad inimestele püüdsid öigust tehha, nönda kandsid ka suurt hoolt omma weiste ja mu lomade eest, et neid saaksid hästi piddada. Kustaw ei holinud ka sest, kui karja eest nattuke rahha kullutas; ta ostis törwa-sola ehk heringi-sola ja panni sest igga pääw nende jomaaja sisse ja lomad kossusid selle järrel wägga. Kustaw

Eesti-ma rahwa Kalender 1866, lk. 30